

Van meneer Schilte uit Hoogwoud hebben we het ontwerp van deze haspel ontvangen, geen gekompliceerde konstrukties, oerdegelijk en gemakkelijk in het gebruik.

- 1 zijplaten van 20 mm multiplex
- 2 middenplaat van 20 mm multiplex
- 3 handvatten PVC buis $\varnothing$ 32 mm, 3 mm wanddikte
- 4 dunwandig stalen pijp
- 5 borgpennen $\varnothing$ 1,5 mm
- 6 gaten in plaat 2 voor lijnbevestiging of vastzetten van de haspel

De gaten voor de handvatten zijn met een zgn. gatenzaag te maken of ook wel met een figuurzaag. Het geheel wordt met 2-komponenten lijm in elkaar gezet. Zorg dat de middenplaat goed en klemmend past en smeer rijkelijk lijm over de naden want iedere beweeglijkheid is funest. De stalen buizen schuif je klemmend in de handvatten eventueel wat plakband overlans voor een betere passing als je niet aan precies de goede maat buis kunt komen. Boor 4 gaten door de zijplaten ter plaatse van de handvatten en steek er borgpennen van 1,5 mm door. Gebruik voor de laatste 2 m (dat zijn de eerste 2 m bij het opwickelen) een stuk dikker lijn aangezien dit gedeelte nogal snel slijt. Het aan de grond zetten gaat heel gemakkelijk door middel van een lijn door één van de gaten 6 en ringen aan de uiteinden waar je een grondpen doorheen steekt.

Nop

Grondankers.

Wij vliegeren nogal graag met meer grotere vliegers tegelijk. Dat betekent dan meer ankers. Vooral bij lang vliegeren, iets verwisselen, praten met anderen enz. verga-ten we wel eens een anker omdat er geen lijn meer aanzat. Een stokje met een stukje spinnaker als vlaggetje bespaarde ons al meer keren de aanschafprijs van een nieuw anker.

Staan vliegers langere tijd aan ankers die minder dan zo'n 10 meter van elkaar afstaan dan kun je er donder op zeggen dat de lijnen een keer in elkaar komen. We zetten vliegers met ongelijke vlieghoek vast aan DEZELFDE pen. De kans op verwarring is nu vrijwel nul. Probeer maar!

Gerard Scholtes

Op de achterpagina van het eerste nummer van "Vlieger" staat een goede tip, om tijdens het naaien van spinnakernylon een beetje lijm te gebruiken, zodat het doek niet verschuift. Tot zover akkoord. Maar dan staat er (onderstreept), dat lijm nooit een stiknaad kan vervangen en dat wil ik tegenspreken.

Eerst iets over lijm: iedere lijmsort heeft bepaalde eigenschappen, die in de reclame ervoor meestal verdoezeld worden. Woorden als hobbylijm, alleslijm, krachtlijm en snellijm zeggen niets over de verschillende eigenschappen.

Inderdaad kan spinnakernylon niet blijvend verlijmd worden met Velpon of Lero, maar wel met zogenaamde "flexibele kontaktlijmen", zoals "Prit-snelkit", "Cetabeversnelfix", "Bisonkit" en "Bisontix". Een tube werkt het gemakkelijkst.

Zo'n bewering vraagt om een bewijs. Ik vlieger al een paar jaar met een slee van Grauel van gelijmde banen spinnakernylon. De stokhoogte van deze slee is 240 cm, stokdikte 8 mm(!) en ook nog met een kleinere slee van 140 cm hoog, welke laatste uit vier GELIJMDE stroken spinnakernylon bestaat. (Horizontale banen). Beide sleeën hebben diverse malen bij windkracht 5 gevlogen en zitten nog steeds stevig in elkaar. Systematisch als ik ben volgt hier mijn werkwijze.

Een baan nylon aan de einden vasthechten met schilders-afplakband op een vlakke tafel. Een lijn trekken met balpen of dunne viltstift evenwijdig aan de rand van het doek op $\frac{1}{2}$ 7 mm afstand. Zo'n zelfde lijn op de achterzijde van de tweede baan. Beide 7 mm stroken gelijkmatig insmeren met genoemde kontaktlijm. Vijf minuten laten drogen. (Inplaats van 10 minuten die soms op de gebruiksaanwijzing staat). Lijmstroken op elkaar drukken en aanwalsen met rubberrol, gladde steen, of bodem van een fles. Na een uur al zal bij trekproef het nylon eerder scheuren dan dat de lijmnaad loslaat. Doe eerst een proef met restjes. De vlieger niet bewaren in een warme ruimte.

Henny Bal